

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Danu Igor, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Danu Igor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.04.2017 – 14.11.2017 (prima instanță);
2. 11.12.2017 – 15.05.2018 (instanța de apel);
3. 24.07.2018 – 07.11.2018 (instanța de recurs ordinar);

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 14 noiembrie 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Danu Igor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o perioadă de 180 ore.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, inculpatul la 25 februarie 2017, aproximativ la ora 19:00, aflându-se în mun. Chișinău, XXXXX, având acces liber în apartamentul nr. X, acționând cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns, a sustras un telefon mobil de model „Samsung J1” la preț de 2 500 lei, ce aparține lui Cocieru Tatiana, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate daună materială în proporții considerabile.

Astfel, inculpatul prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Axentiev Alexei, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, pronunțând o nouă decizie, prin care inculpatului Danu Igor să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 5 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis, invocând că, prima instanță nu a luat în considerație personalitatea inculpatului și anume că anterior săvârșirii infracțiunii date, acesta a săvârșit șase infracțiuni fiind condamnat pentru acestea, fapt confirmat prin Decizia Tribunalului Chișinău din 19.06.2001, sentința Judecătoriei Telenești din 28.06.2002, sentința Judecătoriei Rîșcani, din 12.10.2005, sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21.05.2009, în timpul cercetării judecătorești, avînd în vedere personalitatea inculpatului și materialele cauzei penale, s-a stabilit că acesta prezintă pericol social, este agresiv, nu ține cont de regulile sociale unanim recunoscute și drepturile cetățenilor apărute prin lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2018, s-a admis apelul, s-a casat sentința în partea stabilirii pedepsei, și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Danu Igor recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, i sa stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a luat în considerație personalitatea inculpatului și anume că anterior săvârșirii infracțiunii date, acesta a mai săvârșit infracțiuni similare, fapt care îl caracterizează negativ, relevant fiind și comportamentul inculpatului, care deși se afla la libertate, în ședințele instanței de apel, din motive necunoscute nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare prin încheierea din 20 martie 2018, astfel, instanța de apel a indicat că, aceste circumstanțe denotă eschivarea inculpatului de la instanța de judecată, ce conturează concluzia că în privința inculpatului urmează a fi aplicată o pedeapsă privativă de libertate în sensul reeducării acestuia, dar și preîntâmpinării de comitere a noilor infracțiuni.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, emiterea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, invocând că:

- la data de 23 martie 2018 se afla în spitalul Nr. 3 Rîșcani;
- are un copil minor, este căsătorit, este bolnav de HIV.

6. La recursul ordinar declarat de către inculpatul Danu Igor, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin

care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului motivând prin faptul că este vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea recursului în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, inculpatul pledează asupra stabilirii unei pedepse mai blânde, indicând că are un copil minor, este căsătorit, este bolnav de HIV, argumente ce se raportează la temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, cazul când pedeapsa aplicată nu este individualizată corect.

Verificând motivele invocate prin prisma opiniei recurentului, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal le consideră ca neîntemeiate.

Colegiul penal constată, că motivele inculpatului corespund realității, dar, reieșind din circumstanțele invocate de instanța de apel, se constată că pedeapsa stabilită de instanța de apel este corectă, legală și echitabilă, corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât în partea acestuia cât și a altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal indică că temeiul invocat de recurent precum că pedeapsa aplicată este una prea aspră, nu este acceptat, or, instanța de apel în decizia atacată (f.d. 159 – 161) și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, motivare pe care Colegiul penal o însușește ca corectă, ce este și conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Instanța de recurs mai indică că, susține argumentul instanței de apel precum că inculpatul a mai fost anterior condamnat pentru infracțiuni similare, astfel, inculpatul nu s-a resocializat, pedepsele penale anterioare nu și-au atins scopul.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe **Danu Igor XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **07 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie